

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 92 af 14. April 1893 § 3 er det paalagt enhver Skipper paa dansk Skib, som indkommer til fremmed Havn for der at losse eller lade, inden sin Afrejse at tilstille Stedets Konsul eller Vicekonsul en skriftlig Meddelelse i Overensstemmelse med Forskrifter, som nærmere fastsættes af Udenrigsministeriet; disse Forskrifter ere givne ved Udenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 144 af 31. Maj 1893.

En af Indenrigsministeriet under 14. November 1899 nedsat Kommission ved Drøftelse af forskellige Skibsfarten vedrørende Forhold har henledet Opmærksomheden paa, at det er samme bekendt, at det i mange Tilfælde har vist sig vanskeligt for Skipperne at opfylde den dem saaledes paahvilende Anmeldelsespligt, idet Skibene, som Forholdene nu have udviklet sig, ofte losse og lade i eller udenfor Havne langt fra det Sted, hvor den Konsul eller Vicekonsul bor, i hvis Distrikt Havnen er beliggende. Skipperen er da, for at undgaa bekosteligt Tidsspilde, henvist til at give Meddelelsen skriftlig pr. Post eller gennem de Personer, der paa det paagældende Sted betjene ham, uden at kunne kontrollere, at Meddelelsen kommer Konsulatet i Hænde, eller at kunne bevise, at han dog har gjort, hvad der i den Henseende stod i hans Magt, og han er ikke desmindre underkastet den ved ovennævnte Lov af 14. April 1893 § 3 fastsatte Bødestraf.

Udenrigsministeriet har paa given Foranledning udtalt, at Forpligtelsen for Skipperne til i fremmed Havn at gøre skriftlig Anmeldelse for vedkommende danske Konsularembetsmand væsentlig kun har Betydning for Tilvejebringelsen af dansk Søfartsstatistik. En saadan Statistik

maa imidlertid anses for at være uundværlig, og da den for Tiden ikke kan udarbejdes uden Benyttelse af Konsulatsskibslisterne, anser Udenrigsministeriet det ikke forsvarligt at lade Anmeldelsespligten bortfalde, medmindre der paa anden Maade gøres Udvej til at skaffe Statens statistiske Bureau det fornødne Materiale. Opfyldes denne Betingelse, er der fra Udenrigsministeriets Side intet til Hinder for at hæve Skippernes Forpligtelse til at gøre skriftlig Anmeldelse til Konsulaterne.

Indenrigsministeriet, der ogsaa for sit Vedkommende maa anse en Statistik over dansk Søfart for at være af stor Værdi, har da ment at burde søge en Ordning opnaaet, hvorved Søfarten kunde befries fra Anmeldelsespligten, uden at Søfartsstatistikens Fuldstændighed og Paalidelighed derved skulde komme til at lide. Man har da ment, at Sagen kunde ordnes derved, at Rederierne tilpligtes aarligt at afgive statistiske Oplysninger om den af deres Skibe udførte Fart i Overensstemmelse med nærmere derom af Indenrigsministeren givne Forskrifter. Afgivelsen af saadanne Oplysninger vil ikke kunne volde Rederierne uforholdsmæssig Ulejlighed. Dette fremgaar bl. a. deraf, at næsten alle danske Dampskibsrederier og den overvejende Del af Sejlskibsrederierne i nogle Aar paa Opfordring fra Statens statistiske Bureau frivilligt have tilstillet Bureauet saadanne Oplysninger vedrørende danske Skibes Fart i Udlandet samt mellem dansk og udenlandsk Havn. Disse Oplysninger ere allerede nu et værdifuldt Supplement til Konsulaternes Indberetninger, men lide selvfølgelig stærkt under den Ufuldstændighed, som følger af, at ikke alle Rederier have fremsendt Oplysninger, en Mangel, som kun kan afhjælpes ad Lovgivningens Vej.